

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 018441 23 U

Novi Travnik: 17.01.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca Darmin Avdić kao predsjednik vijeća, Lazarela Porić i Senad Begović kao članovi vijeća uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, rješavajući u upravnom sporu tužiteljice N. A. iz T., zastupane po punomoćniku A. Z., advokatu iz T., protiv tuženog Zavoda za zdravstveno osiguranje SBK/KSB Novi Travnik, radi poništenja rješenja tuženog br. 02-7-33-11-2-94/23 od 09.08.2023. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 17.01.2024. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava i poništava se rješenje Zavoda za zdravstveno osiguranje SBK/KSB Novi Travnik broj 02-7-33-11-2-94/23 od 09.08.2023. godine i predmet vraća tuženom na ponovni postupak i odluku.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog odbijen je prigovor tužiteljice izjavljen protiv rješenja broj 01-3-45-5-IV-461/23 od 20.06.2023. godine kojim je odbijen zahtjev tužiteljice za isplatu putnih troškova na relaciji Travnik-Sarajevo-Travnik, u svezi sa liječenjem u KCUS Sarajevo, kao neutemeljen.

Tužiteljica je pokrenula upravni spor protiv navedenog rješenja tuženog podnošenjem tužbe u kojoj traži poništenje osporenog rješenja. Tužbu podnosi zbog pogrešne primjene Zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, prekoračenja ovlaštenja i zbog nedostataka koje pobijani akt čine ništavim. U prvom dijelu tužbe tužiteljica navodi dosadašnji tijek upravnog postupka te ističe da se iz dostavljene medicinske dokumentacije vidi da je tužiteljica na liječenje u Sarajevo odlazila 25 puta, a ne 20 puta, kako se navodi u pobijanom rješenju, i stoga ima pravo na refundaciju troškova i to u visini povratne autobusne karte u iznosu od 1.250,00 KM ili za prijevoz vlastitim vozilom 4.185,00 KM. Poziva se na član 47., 48. i 49. ZZO SBK/KSB kojima je predviđeno da osiguranik može naplatiti putne troškove. Predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje ukine i tuženom naloži da donese novo rješenje kojim će usvojiti prigovore tužiteljice ili da sud donese obvezujuću presudu na način da se tužiteljici prizna pravo na regresnu isplatu troškova prijevoza.

Tuženi je podnio odgovor na tužbu br. 02-8-08-1-3/23 N.Š. od 11.09.2023. godine i u istom je ostao kod razloga koji su ga opredijelili za donošenje osporenog rješenja.

Nakon što je ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe shodno odredbi člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima¹, ovaj sud zaključio je sljedeće:

Tužba je utemeljena.

Osnovano se u tužbi tužiteljice ističe da razlog iz kojeg je ona odbijena sa svojim zahtjevom za naknadu putnih troškova je neprihvatljiv. Naime, uvidom u spis je utvrđeno da je tužiteljica svojim zahtjevom od 20.06.2023. godine se obratila tužitelju. U zahtjevu je navela da je do sada išla 20 puta u Sarajevo, a da trošak jednog putovanja iznosi 50,00 KM, što znači da su troškovi putovanja tužiteljice 1000,00 KM. U zahtjevu je navedeno i da je to samo dio troškova za putovanje, a tužiteljica je 100% invalid. U prilog svom zahtjevu je dostavila svu potrebnu medicinsku dokumentaciju. Odlučujući o ovakvom zahtjevu, tužitelj isti odbija rješenjem br. 01-3-45-5-IV-461/23 od 20.06.2022. godine uz obrazloženje da nije u mogućnosti da naknadi putne troškove iz razloga što nije planirao financijska sredstva za namjenu nadoknade putnih troškova, a niti su doneseni provedbeni propisi o visini, kriterijima i načinu korištenja naknade troškova prijevoza osiguranicima. Tužiteljica je uložila prigovor na ovakvo rješenje. Odlučujući o prigovoru tužiteljice isti je odbijen osporenim rješenjem iz razloga jer financijskim planom nisu predviđena sredstva za troškove prijevoza.

Člankom 47. Zakona o zdravstvenom osiguranju SBK/KSB² propisano je da osigurane osobe u ostvarivanju zdravstvene zaštite imaju pravo na naknadu putnih troškova u vezi sa korištenjem zdravstvene zaštite. Članak 48. istog Zakona predviđa da osigurana lica imaju pravo na naknadu putnih troškova ako su upućena doktoru medicine ili u zdravstvenu ustanovu u najbliže mjesto ako u mjestu u kojem rade ili u kojem imaju prebivalište, odnosno boravište nema doktora medicine odgovarajuće specijalnosti, odnosno zdravstvene ustanove i ako izabrani doktor medicine primarne zdravstvene zaštite uputi ili pozove u mjesto izvan mjesta rada ili prebivališta, odnosno boravišta. Odbijajući tužiteljicu sa zahtjevom koji je u cijelosti u skladu sa člankom 47. i 48. naprijed navedenog Zakona, iz razloga koji su potpuno paušalni i neprihvatljivi, tužena je povrijedila odredbu članka 4. i 15. Zakona o upravnom postupku čime je onemogućila tužiteljici ostvarivanje njenih prava.

U nastavku postupka tuženi će postupiti na način kako je to navedeno u ovoj presudi, te će donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Na osnovu iznesenog, a u smislu odredbe člana 36. stav 1. u vezi sa članom 28. Zakona o upravnim sporovima valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40 Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar:
Ivana Čorić-Žderić

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić

¹ „Sl. novine Federacije BiH“, br. 9/05

² „Sl. novine SBK/KSB“ br. 13/00